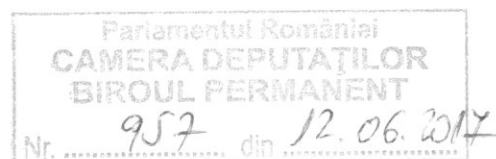

Parlamentul României
Camera Deputaților

Domnului judecător

VALER DORNEANU

Președintele Curții Constituționale a României

Stimate domnule Președinte,

Având în vedere adresa Curții Constituționale nr. 6216 din 19 mai 2017, privind sesizarea de neconstituționalitate formulată de un număr de 82 de deputați, referitoare la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 37/2017 privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților,

Biroul permanent al Camerei Deputaților c o m u n i c ă prezentul

PUNCT DE VEDERE

Prin adresa nr. 2/4936 din 18 mai 2017, un număr de 82 de deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și

Uniunea Salvați România a sesizat Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 37/2017 privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 11 mai 2017, susținând neconformitatea cu prevederile articolului 1 alineatul (4) din Constituția României, republicată.

Din examinarea considerentelor sesizării de neconstituționalitate, prin raportare la dispozițiile constituționale invocate, rezultă că aceasta este neîntemeiată, având în vedere motivele pe care le vom prezenta în continuare.

Conform autorilor sesizării de neconstituționalitate, *Hotărârea Camerei Deputaților nr. 37/2017 privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților* încalcă dispozițiile articolului 1 alineatul (4) din legea fundamentală, conform căreia „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale*”.

Pentru început, remarcăm faptul că se pot aplica și în prezenta speță, *mutatis mutandis*, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 1231/2009, invocată de autorii sesizării de neconstituționalitate. Astfel, aceste comisii de anchetă nu au un caracter jurisdicțional, astfel cum, în mod eronat, afirmă autorii sesizării, întrucât nu au abilitatea constituțională sau regulamentară să se pronunțe asupra vinovăției sau nevinovăției unei persoane, ci sunt expresia controlului parlamentar. Scopul lor, reglementat prin articolul 73 din Regulament, articol care nu este modificat prin hotărârea contestată, este acela de a lămuri, de a clarifica împrejurările și cauzele în care s-au produs „evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative,

precum și stabilirea concluziilor, răspunderilor și măsurilor ce se impun”. Este, prin urmare, de forța evidenței faptul că aceste comisii **anchetează/verifică fapte sau împrejurări, și nu persoane**. Ele au ca scop constatarea existenței sau inexistenței faptelor pentru care a fost creată comisia de anchetă, fără a stabili cu titlu de certitudine răspunderea administrativă, materială, disciplinară sau penală a vreunei persoane, deci fără a-și aroga atribuții care țin în exclusivitate de puterea judecătorească.

De altfel, în decizia precitată, Curtea Constituțională a afirmat că „sintagma «stabilirea concluziilor, răspunderilor și măsurilor ce se impun» (din articolul 73 din Regulament-s.n.) nu presupune că aceste comisii au competența de a da un verdict, ci faptul că, în raportul pe care îl întocmește comisia de anchetă cu privire la situația de fapt anchetată, va indica concluziile la care a ajuns pe baza actelor și documentelor pe care le-a consultat și a audierilor efectuate. [...] Chiar dacă o comisie de anchetă își depășește atribuțiile, «verdictele» sale nu ar putea avea nicio finalitate juridică, votul final asupra constatărilor comisiei de anchetă dându-se în plenul respectivei Camere, fiind deci un vot politic.”

Alineatele nou-introduse la articolul 76 din Regulament reglementează consecința refuzului nemotivat de a se răspunde solicitărilor comisiei de anchetă, fără să se prevadă că însăși comisia va stabili luarea unor măsuri cu caracter administrativ, material, disciplinar sau penal, caz în care activitatea acesteia ar fi avut caracter jurisdicțional. Dimpotrivă, se prevede doar facultatea, și nu obligația, de se sesiza organele abilitate în acest sens, acestea din urmă fiind îndreptățite să se pronunțe asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei care a refuzat nemotivat să răspundă solicitărilor comisiei / care a

refuzat să furnizeze informațiile solicitate sau să pună la dispoziția comisiei documente sau mijloace de probă deținute utile activității acesteia. Se reține, deci, că activitatea de anchetă privește lămurirea unor chestiuni de ordine publică, fără a da verdicte și fără a angaja răspunderea penală sau materială a vreunei persoane.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor articolul 1 alineatul (4) din Constituția României, republicată, care consacră principiul separației puterilor în stat, pe motiv că prin legea contestată *”se legiferează instrumente cu caracter jurisdicțional la îndemâna unei comisii parlamentare de anchetă”*, semnalăm că reglementarea unor dispoziții legale cu caracter general referitoare la activitatea comisiilor de anchetă nu transformă automat activitatea comisiei de anchetă, care are caracter exclusiv politic, într-o activitate jurisdicțională, prin care să judece și să se pronunțe asupra eventualelor litigii.

Competența Camerelor Parlamentului de a organiza comisii de anchetă este prevăzută de legiuitorul constituant în articolul 64 alineatul (4). Cu privire la reglementarea activității comisiilor de anchetă, Curtea Constituțională a statuat că aceasta poate fi dezvoltată prin legi *”în accepțiunea de acte juridice ale Parlamentului”*, potrivit considerentelor Deciziei nr. 1231/2009, prevăzând că se pot stabili drepturi și obligații și în sarcina altor subiecte de drept din afara Camerei Deputaților, nu numai în sarcina Guvernului și a celorlalte organe ale administrației publice.

Cu privire la abrogarea articolului 74 din Regulament, pretins a fi neconstituțională prin raportare la articolul 1 alineatul (4) din Constituție, reiterăm faptul că, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, votul final

asupra constatărilor comisiei de anchetă se dă în plenul respectivei Camere, fiind, deci, un vot politic, fără consecințe juridice în sensul celor afirmate de autorii sesizării.

Având în vedere considerentele expuse, apreciem că prezenta sesizare de neconstituționalitate este neîntemeiată, astfel încât propunem respingerea acesteia.

Acest punct de vedere a fost dezbătut și aprobat în ședința Biroului permanent al Camerei Deputaților din data de2017, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE